

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell, växlade åren 1780-1811 E...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:1

National Library
of Sweden

Lissa Söndagen på Torpet, den 26 Sept. 1791.

38

Min Egen Lotta Stafva!

Får nu härmedest de sista raderna af min Hand ifrån et Ställe, kvar vi alla, Du, Louise och jag i slymmerhet, njutit så stora dyktförligheter. Innan jag nu aldeles fliter mig löf därifrån, måste jag först hälsa på min lilla Stafva med et par ord: ty tiden är mig också i dag knapp, emedan jag rättin måste åter ner i Bibliotheket — dit! detta vackra, ljusa och så frädade, af Portraiter och Taplor så tyfande Rum ser nu ut, såsom hade Fienden gräjerat därinne, såsom hade ^{du} för et par Sonnar sedan mig hotat de Punsens af Nassau Vikingar huserat därinne — och vidare rippa ner, skriva up och packa in. Klockan är nu 10, Solen lyser uti rumet, och jag tänker på min Stafva, på hennes dykta — Gud vare lof! låtom of begge vidare vara så lyckliga, som vi nu äre — och hvarföre skulle vi eljest lefa, om icke för at njuta fölla och glada känslor?

När min lilla Louise blir gift, och Lotta Mor och jag återkommit uti vår lilla ^{här} ~~här~~ enstaka sammanlefnad, skal jag och göra mig all onera fri från denna Verdens bekymmer, åtminstone från alla Stats-bekymmer. Jag har nog länge burit Riket på mina axlar, och nu, sedan alla äro så nöjde med min förvaltning, synes mig och rätta tiden vara inne, då jag blott kan vara älskådare. — Herre Gud! låt alla de Sönerne blifva lyckliga, som komma skola!

Efter jag räkat nämna Söner, så måste jag fägna Dig med en stor Nyhet för de Torpare-folket här ute. Hans Nad, Gofven på Haga, går där ofta solo med Ritmästaren; och då han härmedagen frågade sin ringa tjenare, om han nyligen varit på Dramatiska Spectaclet och där sett Penelope, svarades i underdånighet: Nej! — Hvarföre icke? — Det var så fränt at få Billet. — Det vet jag råd för. Hvar Auctor til en Piece, som blifvit spelas 3 gånger, äger sedan fri Entrée.

Se

Se här hur Ni min Fri-Billet. Visa den, så har Ni alltid en Place-
Grand Dieu! hvilken Place för min Son! men till all Lycka äga
ej våre Dramatiska Auctorer en doge en commun: ty ejst skulle
alding alle våga sig at sätta sig ihop med så många af våra
London-bleuf en fait d'esprit theatral.

Lilla Doror Charles reder allt vidare inom sitt Hotel på Drottning-
gatan, och ernerar sina rum med så många Arabesquer, hvilka
Sirligheter äro nu på högsta modet eller uti mesta Smakens, fast
jag garnte Torpare-gubbe ej förstår mig på det subtime uti dessa
Kringel-ringel-figurer. At min lilla Louise blir lyckelig uti
dessa rum, derpå twiflar jag aldeles intet. Se här, Söta Stafva,
hvilket skönt affskeds-bref ifrån Captensudden hon har skrivit
till lilla Doror Carl. Det är et af de charmantaste bref jag ^{in äro min} ~~nyttiga~~
läst. Jag har fogat till detsamma en icke mindre skön fransk
Vers. Det ena tolkade ^{et} det vackraste Hjerta, den andre en vacker
Glicka. Begge har jag ifrån lämnat till min Charles at äga,
behålla och njuta.

Söta Mor skref också et mycket vackert Bref till Ebbetorp; men
det var ganska långt, så at jag ej hann före Post timmen afs-
copiera det. Hon sköt det med den så oändligen tacksa Kroghen,
at hon skickade honom en Skut, upfylld af sådana Blod och
Blommor, hvarmed Mor och Söten ^{har} firade det Vänskapens Gemyet,
hvar Ni sedan ferverade Altaret, vid hvilkas ^{vars} Söta det sköna
Bandet är fyra emellan knöts, och hvilken pastorale Scene
vår lilla Martin så likt afteknade samt nu sitter i Söta Mors
Sängkammare. Af detta Naturens offer, hembrudet af Vänskapen,
delade nu Söta Mor at Döte-Louise, och bad sin lilla Doror Carl
äro af det nedfända dela med Dig, hvilket således läser komma
Dig per Post från Calmar tillhanda. Skicken skön attention
för Er Begge! Härmed kysser, omfamnar och välsignar jag Dig.
Kyss ^{at} omfamna Di John på mina vagnar. Jag är alltid
Eder
högaste Pappa.

Se här diverse Bilagor.